

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou v právní věci

žalobkyně: **V. B.**, nar. X,
trvale bytem P.,
zast. obecnou zmocněnkyní I. J., nar. X,
bytem K.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV)

o žalobě ze dne 7.2.2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.1.2021, č.j. MPSV-2021/12220-914,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22.1.2021, č.j. MPSV-2021/12220-914 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Řízení v této projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobkyně a žalovaný. Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických

a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (tj. v této věci k datu 22.1.2021), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

2. Včasnou žalobou ze dne 7.2.2021 doručenou soudu dne 8.2.2021 se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22.1.2021 č.j. MPSV-2021/12220-914 a vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím s odůvodněním, že lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 6.10.2020 nebyla dostatečně posudkově zhodnocena, neboť dle této zprávy se u ní jedná o extrémně těžké postižení všech nosných kloubů obou dolních končetin, asymetrické a nevratné, chůze je nemožná a operovat nelze vzhledem k nálezu na měkkých tkáních. Z doložených lékařských zpráv je zcela patrné, že se u ní jedná o ankylozu obou kyčelních kloubů a o podstatné omezení hybnosti v důsledku degenerativních změn obou kyčelních kloubů. Žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami v souladu se zákonem o správním řízení, zdravotní stav žalobkyně nebyl řádně posouzen a napadené rozhodnutí je nezákonné pro nesprávné zjištění skutkového stavu.
3. Rozhodnutím ze dne 29.4.2020 byla Úřadem práce České republiky – Krajská pobočka v Plzni, Kontaktní pracoviště Kralovice zamítnuta žádost žalobkyně o dávku pro osoby se zdravotním postižením příspěvek na zvláštní pomůcku – „Stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC včetně stavebních prací spojených s rozšířením dveří v rámci uzpůsobení koupelny a WC“. Podkladem pro vydání rozhodnutí bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně Okresní správou sociálního zabezpečení, Lékařskou posudkovou službu Plzeň-sever, přičemž stejnopis posudku o zdravotním stavu č.j. 36840/20/PS ze dne 25.3.2020 byl platný k datu 17.2.2020. Posudkový lékař uvedl, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je morbidně těžce obézní stav, jedná se o těžkou vadu pohybového nebo nosného systému, ale předmětné postižení není uvedeno v seznamu taxativně vyjmenovaných zdravotních postižení v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. Nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu § 9 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen zákon), pro účely příspěvku na pomůcku, nejedná se o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v části I. bodě 1 přílohy k citovanému zákonu
4. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, jež odůvodnila tím, že s rozhodnutím nelze souhlasit, neboť je imobilní, není sama schopna pohybovat se, je nutné ji převézt do koupelny a provést celkovou hygienu, k čemuž je potřeba úprava koupelny.
5. Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, Oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen PK MPSV či komise) posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Komise na svém jednání dne 22.7.2020 posoudila zdravotní stav žalobkyně a v posudku konstatovala, že k datu 17.2.2020 nešlo o osobu, jež má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 a 4 zákona těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v bodu 1 části I. přílohy k citovanému zákonu a o

takovou osobu nejde ani od data 1.3.2020, přičemž nejde o zdravotní postižení interní povahy způsobující těžké omezení pohyblivosti uvedené v bodu 4 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. V posudkovém zhodnocení komise konstatovala, že na horních končetinách žalobkyně není prokázáno funkční postižení kloubní ani svalové, není prokázáno funkční postižení hybnosti, jemná motorika je funkční, na páteři rovněž není prokázáno funkční postižení hybnosti, ani lateralizace či paretické postižení končetin. Je objektivizována t.č. neschopnost samostatného stoje a chůze, opakované pokusy o vertikalizaci traskotají na multifaktoriálních příčinách, tj. chronická defigurace kolenních a hlezenních kloubů při artrose, přetrvávající svalové dekonkordance a výrazné obavy nemocné z pádů, nasazená anxiolytická a antidepresivní terapie dosáhla pouze minimálního efektu, pro výraznou basofobii se vertikalizace nedaří. Komise dále uvedla, že vycházela z doložených lékařských nálezů, které prokazují, že u žalobkyně se nejedná o zdravotní postižení odůvodňující poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku uvedenou výše, a proto byla PK MPSV v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ. K odvolání komise sdělila, že pro přiznání příspěvku na uvedenou zvláštní pomůcku musí být splněny zákonné podmínky, které přímo vyjmenovávají ta zdravotní postižení, která odůvodňují přiznání příspěvku na stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC, přičemž z doložených lékařských nálezů tato zdravotní postižení nelze prokázat.

6. Posudkem komise ze dne 21.9.2020, jímž byl výše uvedený posudek doplněn o zhodnocení propouštění zprávy MUDr. J. V. z hospitalizace v CNP z 4.4.2019, nedošlo ke změně již přijatého posudkového závěru. Bylo m.j. konstatováno, že opakované pokusy o vertikalizaci žalobkyně ztroskotávají ze shora uvedených důvodů. Nebylo možno provést další vyšetření pro tíži funkčního postižení, v pravém kyčelním kloubu lze očekávat rozpad hlavice s nasedajícími těžkými změnami. Z telefonické konzultace s ošetřujícím praktickým lékařem žalované vyplynulo, že žalobkyně je ležící, obézní, má suspektní degenerativní změny kloubů, které ale nejsou žádným ortopedickým nálezem prokázané, lékař uznal, že nejsou žádným lékařským nálezem prokázána taková funkční postižení, aby bylo možno tento příspěvek přiznat a z tohoto důvodu žalobkyni odešlo na ortopedické vyšetření. Z takto doplněného posudkového zhodnocení vyplývá, že žalobkyně je ležící, na horních končetinách není doloženými lékařskými nálezy prokázáno funkční postižení hybnosti ani těžké funkční postižení hybnosti páteře, na dolních končetinách nejsou lékařskými nálezy prokázány ankylozy oboustranné kyčelních, kolenních ani hlezenních kloubů, nebyly prokázány anatomické či funkční ztráty končetin či lateralizace či paretické postižení končetin. Doložené lékařské nálezy ve věci doplňujícího posudku nepřinesly novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled, a proto komise setrvala na svém původním posudkovém závěru.
7. Posudkem komise ze dne 11.12.2020 došlo k dalšímu doplnění o lékařské nálezy MUDr. M. K. z ortopedického vyšetření z 15.9.2020 a ze dne 6.10.2020. Z těchto nálezů vyplývá, že žalobkyně je imobilní pacient s extrémním postižením kloubů dolních končetin, podle všeho se nález dá hodnotit jakoby funkční ztráta končetiny, rozhodně jde o trvalý stav, určitě bude progrese, ale další vyšetření pro tíži funkčního postižení nelze provést. Z ortopedického hlediska jde o extrémně těžké postižení všech nosných kloubů obou dolních končetin, navíc asymetrické a nevratné, aktivní pohyb ve smyslu chůze či zátěže je nemožný. Žalobkyně je odkázána na mechanické pomůcky, operovat nelze. Po prostudování těchto zpráv komise opětovně konstatovala, že jimi nebyla prokázána anatomická ztráta obou dolních končetin v bérkách a výše, nebyla prokázána funkční ztráta

obou dolních končetin na podkladě úplné obrny nebo těžkého ochrnutí, nebyla prokázána funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny nebo těžkého ochrnutí, nebyla prokázána ankyloza obou kyčelních či kolenních kloubů a nebylo prokázáno ani ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti. Komise proto opětovně konstatovala, že žádosti o poskytnutí příspěvku nelze vyhovět, přičemž jsou splněny zákonné podmínky pro přiznání stupně závislosti, průkazu OZP, ale nikoliv pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku na stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC s tím, že ani uvedené lékařské zprávy nepřinesly novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled a komise proto setrvala na původním posudkovém závěru.

8. Napadeným rozhodnutím ze dne 22.1.2021 č.j. MPSV-2021/12220-914 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen ÚP) ze dne 29.4.2020 č.j. 38993/20/PS, jímž byla zamítnuta její žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC a to včetně stavebních prací spojených s rozšířením dveří v rámci uzpůsobení koupelny a WC. Odvolací orgán konstatoval, že shromáždil dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicinských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení, vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, lékařské zprávy byly posudkově zhodnoceny a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý.
9. Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.1.2021 bylo žalobkyni prostřednictvím obecné zmocněnkyně doručeno dne 26.1.2021 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného odpovídají obsahu tohoto spisu.
10. Dne 17.2.2021 byl soudu doručen žalobkyní zasláný zdravotní záznam MUDr. M. K. ze dne 3.2.2021, dle něhož klinický nálezný v oblasti obou kyčelních kloubů žalobkyně v podstatně odpovídá ankyloze, i když na RTG není nálezný ve smyslu 100 % ankylozy, tedy kostního zániku kyčelních kloubů, ale je patrná taková defigurace a takový stupeň degenerativních změn, že lze hovořit o ankyloze. Jednoznačně jde o 4. stupeň degenerativních změn, který již odpovídá tak těžkému omezení a nálezu, že lze hovořit o ankyloze.
11. Soud v této věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, když s tímto postupem souhlasili žalobkyně i žalovaný.
12. Žaloba je důvodná.
13. Podle § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení anebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
14. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

15. Podle části I. (Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku) bod 1. Přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. (Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání) se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje:
- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
 - b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
 - c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,
 - d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
 - e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
 - f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
 - g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
 - h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
 - i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
 - j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
 - k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
 - l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování
 - m) anatomické ztráty horních končetin na úrovni obou zápěstí a výše nebo vrozené či získané vady obou horních končetin s úplnou ztrátou základní funkce obou rukou (úchopu a přidržování) závažně narušující posturální funkce těla.
16. Dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., nazvané Seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám se zdravotním postižením, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku jsou zvláštními pomůckami určenými osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC a to včetně stavebních prací spojených s rozšířením dveří v rámci uzpůsobení koupelny a WC, jedná se o stavební práce a s nimi nezbytně související materiál na úpravu, nikoli však o obklady, podlahové krytiny, sanitu, apod.
17. V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Soud na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 22.1.2021 je důvodná.
18. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, proto se vždy obracejí k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí,

kteřé za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

19. V nyní projednávané věci tak byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek PK MPSV ze dne 22.7.2020 doplněný posudky ze dne 21.9.2020 a 11.12.2020, podle jejichž závěrů nebyla žalobkyně v rozhodné době osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U žalobkyně nešlo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v bodu 1 části I písm. a) až m) přílohy uvedeného zákona. Při vypracování posudku vycházela komise z posudkového spisu OSSZ, kdy zhodnotila v posudku výše uvedené lékařské zprávy a po jejich posouzení neshledala u žalobkyně takové zdravotní postižení, jež je nezbytnou podmínkou pro přiznání nároku na poskytnutí příspěvku na uvedenou zvláštní pomůcku a z tohoto důvodu po provedeném přezkumu potvrdila rozhodnutí Úřadu práce České republiky, na základě něhož nebyl žalobkyni příspěvek přiznán.
20. Soud připomíná, že správní orgán 1. stupně pouze hodnotí, zda byly splněny zákonné podmínky pro přiznání příspěvku, tedy zda žalobkyně má takové zdravotní postižení, které zákon vyžaduje, aby jí vznikl na příspěvek nárok. V případě, že je proti rozhodnutí ÚP podáno odvolání, posuzuje se zdravotní stav žadatele znovu, tentokrát však PK MPSV zřízenou dle zákona (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Její závěr o zdravotním stavu účastníka, tj. žadatele, je pro žalovaného závazný. V rámci řízení před soudem pak soud může pouze přezkoumat, zda rozhodnutí správních orgánů není v rozporu se zákonem a zda netrpí vadami, pro které by bylo možné jej zrušit. V tomto směru může soud přezkoumat, i zda posudek o zdravotním stavu žalobce byl vydán na základě veškerých předložených lékařských zpráv.
21. Žalobkyně tvrdila, že její zdravotní stav nebyl dle doložených lékařských zpráv, zejména dle lékařské zprávy MUDr. K. ze dne 6.10.2020 dostatečně posudkově a správně zhodnocen, neboť z předložených lékařských zpráv je patrné, že se u ní jedná o ankylozu obou kyčelních kloubů a podstatné omezení hybnosti v důsledku degenerativních změn obou kyčelních kloubů a žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami žalobkyně, protože v případě správného posouzení by jí musel být příspěvek přiznán.
22. Žalobkyně v průběhu soudního řízení předložila lékařskou zprávu MUDr. M. K., ortopedie a traumatologie pohybového aparátu ze dne 3.2.2021, z níž vyplývá, že klinický nálezný v oblasti obou kyčelních kloubů v podstatě odpovídá ankyloze, i když na RTG není nálezný ve smyslu 100 % ankylozy, tedy kostního zániku kyčelních kloubů, ale je patrná taková defigurace a takový stupeň degenerativních změn, že o ankyloze hovořit lze, neboť 4. stupeň degenerativních změn již tak těžkému omezení a nálezu odpovídá, tedy lze hovořit o zdravotním postižení považovaném za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, jež odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, o jehož přiznání žalobkyně usiluje. Tato zpráva však nemohla být soudem zhodnocena z důvodu, že byla lékařem vyhotovena až po podání žaloby a tedy i po vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, přičemž soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který byl zjištěn v předcházejícím správním řízení.
23. V lékařských zprávách, na základě nichž vydal žalovaný napadené rozhodnutí, není výslovně uvedeno, že by již v době vydání napadeného rozhodnutí stav kyčelních kloubů

žalobkyně odpovídal ankyloze či že by se u žalobkyně jednalo o funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny nebo těžkého ochrnutí či o jinou těžkou vadu nosného či pohybového ústrojí specifikovanou v části I. bod 1. Přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Z lékařských zpráv, z nichž žalovaný vycházel, však vyplývá, že žalobkyně trpí extrémním postižením všech nosných kloubů obou dolních končetin, jež je asymetrické, nevratné a aktivní pohyb ve smyslu chůze či zátěže je nemožný, operovat nelze, žalobkyně je imobilní, odkázaná na mechanické pomůcky a jiné osoby, přičemž lze očekávat rozpad pravého kyčelního kloubu s nasedajícími těžkými změnami, žalobkyně není schopna se bez pomoci ani posadit na lůžku a nález se podle všeho dá hodnotit jakoby funkční ztráta končetiny. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že žalobkyně není schopna stoje ani chůze, což jsou dvě základní funkce dolní končetiny. Za této situace soud postrádá odůvodnění závěru posudkové komise, z jakého důvodu se přesto u žalobkyně nejedná o zdravotní postižení spočívající v těžké vadě nosného či pohybového ústrojí odůvodňující poskytnutí příspěvku na uvedenou zvláštní pomůcku. Z tohoto důvodu pak soud nemohl řádně a přesvědčivě přezkoumat správnost podkladového posouzení zdravotního postižení žalobkyně, a proto se přiklonil k námitce o dosud nevyčerpávajícím posouzení stavu žalobkyně.

24. Soud má zato, že nelze vyloučit, při výše popsaném zdravotním stavu žalobkyně a za situace, kdy u ní není ani v minimálním rozsahu zachována schopnost chůze a stání, že se fakticky jedná o ankylozu či podstatné omezení hybnosti obou kyčelních kloubů pro těžké kontraktury v okolí dle části I., bodu 1. písm. e) Přílohy k zákonu č. 329/2011, kdy s ohledem na dlouhodobě trvající imobilitu žalobkyně, lze existenci kontraktur předpokládat či lze uvažovat o tom, že se jedná o funkční ztrátu končetiny dle části I., bodu 1. písm. j) uvedené přílohy. Příspěvek na zvláštní pomůcku je poskytován jen osobám se zdravotním postižením, které je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, nikoliv osobám např. s přechodnými poúrazovými stavy nebo vyléčitelnými v řádu několika měsíců. Je přitom zřejmé, že takovou osobou žalobkyně není, neboť z lékařských zpráv jednoznačně vyplývá, že její stav je dlouhodobý a trvalý, vylučující zlepšení například v důsledku operace.
25. Posudky, z nichž žalovaný vycházel, byly vypracovány po jednáních komise v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, přičemž předseda komise má kromě jiných atestací i atestaci z posudkového lékařství, a bylo vycházeno z výše uvedené předložené zdravotní dokumentace. Soud nezjistil, že by nebyly zhodnoceny všechny předložené lékařské zprávy, ani žalobkyně nic takového netvrdila, pouze dle jejího názoru nebyly zhodnoceny správně a dostatečně a soud se s tímto ztotožnil. Na základě této skutečnosti je soud přesvědčen, že žalovaný pochybil, když zamítl odvolání žalobkyně, aniž by se vypořádal dostatečně srozumitelným způsobem s jejím odvoláním za situace, kdy neuvedl, z jakého konkrétního důvodu postižení žalobkyně nepovažuje za dané situace za podřaditelné pod některou z výše uvedených těžkých vad nosného či pohybového ústrojí a to i přes dlouhodobě trvající imobilitu žalobkyně. Ta je způsobena nejen extrémním postižením všech nosných kloubů obou dolních končetin, kdy se žalobkyně není schopna bez pomoci ani posadit na lůžku a nález se dle lékařských zpráv dá hodnotit jako funkční ztráta končetiny, ale je způsobena i basofobií, kterou se nepodařilo odstranit ani pomocí nasazených anxiolytik a antidepresiv. Stejně tak žalovaný neodůvodnil, z jakého důvodu nelze hovořit o ankyloze, jakožto stavu podmíněném vznikem kostěného nebo vazivového spojení kostí tvořících kloub a doprovázeným kloubní ztuhlostí a

snížením či ztrátou pohyblivosti v tomto skloubení či z jakého důvodu se dle jeho názoru nedá hovořit o funkční ztrátě končetin, to vše za situace, kdy bylo prokázáno, že se jedná o nevratný stav vylučující zlepšení. Z tohoto důvodu je třeba, aby si žalovaný jako jeden z podkladů pro své rozhodnutí vyžádal zdravotní dokumentaci vedenou MUDr. M. K., neboť pokud tento ve své zprávě, která byla vyhotovena až po vydání napadeného rozhodnutí dne 3.2.2021, uvádí, že klinický nález v oblasti obou kyčelních kloubů v podstatě odpovídá ankyloze, pak lze s velkou pravděpodobností vyloučit, že se jedná o nové zdravotní postižení a je tudíž pravděpodobné, že stav popsáný v uvedené zprávě zde fakticky existoval již v době vydání napadeného rozhodnutí, jen nebyl v lékařské zprávě popsán způsobem odpovídajícím specifikaci vad v souladu s Přílohou k zákonu č. 329/2011. Na ověření této domněnky by se pak měl žalovaný ve svém posouzení zaměřit.

26. Pro uvedenou vadu řízení spočívající v nedostatečném odůvodnění závěrů žalovaného soud žalobě vyhověl a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. odst. 1 zákona č. 150 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, aby žalovaný posouzení zdravotního stavu žalobkyně doplnil a znovu rozhodl.
27. Žalobkyně měla ve věci úspěch a měla by tak v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, avšak žádné náklady jí nevznikly, a proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16.4.2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně